

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o adwokaturze

(druk nr 636 S)

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655)

Art. 222.

§ 1. Przy rozpoczęciu przeszukania pomieszczenia lub miejsca zamkniętego, należącego do instytucji państwowej lub samorządowej, należy o zamierzonym przeszukaniu zawiadomić kierownika tej instytucji lub jego zastępcę albo organ nadrzędny i dopuścić ich do udziału w czynności.

§ 2. Przeszukanie pomieszczenia zajętego przez wojsko może nastąpić jedynie w obecności dowódcy lub osoby przez niego wyznaczonej.

<§ 3. Przed rozpoczęciem przeszukania pomieszczenia lub miejsca zamkniętego, należącego do adwokata albo radcy prawnego, albo będącego w jego posiadaniu, należy wezwać odpowiednio dziekana właściwej okręgowej rady adwokackiej albo dziekana właściwej rady okręgowej izby radców prawnych, w celu dopuszczenia go lub dopuszczenia wezwanego przez niego odpowiednio adwokata albo radcy prawnego, do udziału w tej czynności. Przeszukania nie przeprowadza się do czasu przybycia jednej z tak wezwanych osób.>

Art. 276.

Tytułem środka zapobiegawczego można zawiesić oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo nakazać powstrzymanie się od określonej działalności lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów, lub zakazać ubiegania się o zamówienia publiczne na czas trwania postępowania.

Art. 276a.

- § 1. Tytułem środka zapobiegawczego można orzec wobec oskarżonego o przestępstwo popełnione w stosunku do członka personelu medycznego, w związku z wykonywaniem przez niego czynności opieki medycznej lub osoby przybranej personelowi medycznemu do pomocy w związku z wykonywaniem tych czynności, zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego na wskazaną odległość, zakaz kontaktów lub zakaz publikacji, w tym za pośrednictwem systemów informatycznych lub sieci telekomunikacyjnych treści godzących w prawnie chronione dobra pokrzywdzonego.
- § 1a. Środek zapobiegawczy, o którym mowa w § 1, można orzec również wobec oskarżonego o przestępstwo, o którym mowa w art. 190a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, popełnione z powodu wykonywanego przez pokrzywdzonego zawodu.
- § 2. Zakazy, o których mowa w § 1, mogą być połączone z określeniem poręczenia majątkowego. Do poręczenia majątkowego zastosowanie mają przepisy art. 266-270, z tym że stanowiące przedmiot poręczenia wartości majątkowe lub zobowiązania ulegają przypadkowi albo ściągnięciu również w razie niezastosowania się do zakazów o których mowa w § 1.
- § 3. Zakaz publikacji treści godzących w prawnie chronione dobra pokrzywdzonego, o którym mowa w § 1, obejmuje zakaz publikowania i innego udostępniania tych treści niezależnie od tego, czy zostały wytworzone przez oskarżonego czy inną osobę, za pośrednictwem internetowych portali, stanowiących usługę świadczoną drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
- § 4. Czas stosowania zakazów o których mowa w § 1, określa się przy uwzględnieniu potrzeb w zakresie zabezpieczenia prawidłowego biegu postępowania karnego oraz zapewnienia odpowiedniej ochrony pokrzywdzonemu lub osobom dla niego najbliższym.
- § 5. Przedłużenie stosowania zakazu na dalszy okres, przekraczający łącznie 6 miesięcy, w postępowaniu przygotowawczym może dokonać, na wniosek prokuratora, sąd rejonowy, w okręgu którego prowadzone jest postępowanie.

<Art. 276b.

- § 1. Zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w wykonywaniu zawodu w stosunku do oskarżonego będącego adwokatem albo radcą prawnym,**
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony

jeżeli czyn będący przedmiotem zarzutu ma związek z wykonywaniem zawodu adwokata albo radcy prawnego, może nastąpić wyłącznie na mocy postanowienia sądu.

- § 2. W postanowieniu o zastosowaniu środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, należy określić czas jego trwania, a ponadto oznaczyć termin, do którego ma trwać. Obowiązek każdorazowego oznaczenia terminu stosowania tego środka trwa do uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie.
- § 3. W postępowaniu przygotowawczym sąd stosując środek zapobiegawczy, o którym mowa w § 1, oznacza jego termin na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.
- § 4. We wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, wymienia się dowody wskazujące na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo, przedstawia się dowody stwierdzające okoliczności przemawiające za istnieniem zagrożenia dla prawidłowego toku postępowania oraz określonej podstawy stosowania tego środka zapobiegawczego i konieczności jego stosowania.
- § 5. Środek zapobiegawczy, o którym mowa w § 1, stosuje w postępowaniu przygotowawczym, na wniosek prokuratora, sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie, a w wypadkach niecierpiących zwłoki także inny sąd rejonowy. Po wniesieniu aktu oskarżenia środek zapobiegawczy, o którym mowa w § 1, stosuje sąd, przed którym sprawa się toczy.
- § 6. Wniosek prokuratora o zastosowanie środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, sąd rozpatruje nie później niż przed upływem 24 godzin od przekazania sądowi tego wniosku.
- § 7. Prokurator, oskarżony i jego obrońca mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu dotyczącym rozpoznania wniosku o zastosowanie środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, oraz w posiedzeniu sądu dotyczącym rozpoznania zażalenia na zastosowanie tego środka.
- § 8. Zażalenie na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, sąd rozpoznaje niezwłocznie, nie później niż przed upływem 7 dni od przekazania sądowi zażalenia wraz z niezbędnymi aktami.

§ 9. Odpis postanowienia o zastosowaniu lub przedłużeniu stosowania środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, sąd przesyła właściwej okręgowej radzie adwokackiej lub radzie okręgowej izby radców prawnych, celem wykonania.

§ 10. Przedłużenia stosowania środka zapobiegawczego, o którym mowa w § 1, w postępowaniu przygotowawczym może dokonać, na wniosek prokuratora, sąd właściwy do rozpoznania sprawy, gdy zachodzi tego potrzeba ze względu na szczególne okoliczności sprawy.>

USTAWA z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 2052)

Art. 4b.

1. Adwokat nie może wykonywać zawodu:

- 1) jeżeli pozostaje w stosunku pracy;
- 2) (uchylony);
- 3) jeżeli został uznany za trwale niezdolnego do wykonywania zawodu;
- 4) jeżeli został ubezwłasnowolniony;
- 5) w razie orzeczenia kary zawieszenia w czynnościach zawodowych albo tymczasowego zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych [.] <;>
- <6) w razie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w wykonywaniu zawodu, o którym mowa w art. 276 albo art. 276b Kodeksu postępowania karnego.>

2. (uchylony).

3. Zakaz przewidziany w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy pracowników badawczych i badawczo-dydaktycznych.